

Oikeustapauskokoelma

Asia C-553/16

”TTL” EOOD
vastaan

Direktor na Direktsia ”Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Varhoven administrativen sadin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Yhteisöverotus – Kotimaisen yhtiön ulkomaisille yhtiöille rautatiesäiliövaunujen vuokrauksesta suorittamat maksut – Velvollisuus pidättää lähdeveroa kotimaisesta lähteestä ulkomaiselle yhtiölle maksetusta tulosta – Velvollisuuden laiminlyönti – Kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tehdyt sopimukset – Kotimaiselta yhtiöltä lähdeveron tilittämättä jättämisen johdosta perittävä viivästyskorke – Korke, joka lasketaan maksamiselle asetetun lakisääteisen määräajan päättymisestä siihen päivään saakka, jolloin esitetään todisteet kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tehdyn sopimuksen soveltamisesta – Korot, joita ei voida palauttaa

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 25.7.2018

1. *Ennakkoratkaisukysymykset – Unionin tuomioistuimen toimivalta – Rajat – Pyyntö unionin oikeuden sellaisten määräysten tai säännösten tulkittamisesta, joita ei selvästikään ole sovellettava pääasian oikeudenkäynnissä – SEU 5 artiklan 4 kohdan ja 12 artiklan b alakohdan soveltamatta jättäminen kansalliseen säännöstöön nähden*

(SEU 5 artiklan 4 kohta ja SEU 12 artiklan b alakohda; SEUT 267 artikla)

2. *Palvelujen tarjoamisen vapaus – Rajoitukset – Verolainsäädäntö – Jäsenvaltiossa asuvan yhtiön toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle yhtiölle maksamat tulot – Maksusta on pidätettävä lähdevero, mikäli kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tehdyssä sopimuksessa ei muuta määrätä – Sopimus, jolla ulkomailla asuva yhtiö vapautetaan täysin veron maksamisesta ensin mainitussa jäsenvaltiossa – Ulkomailla asuvan yhtiön liian myöhään esittämä näyttö vapautuksen soveltamisen mahdollistavien edellytysten täyttymisestä – Maassa asuvalla yhtiöllä, joka ei pidätä mainittua lähdeveroa, olevaa velvoitetta maksaa korkoja, joita ei voida palauttaa, ei voida hyväksyä*

(SEUT 56 artikla)

1. Ks. tuomion teksti.

(ks. 31–35 kohta)

2. SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion säännöstellä, jonka mukaan kotimaisen yhtiön toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle yhtiölle maksamista tuloista on lähtökohtaisesti pidätettävä lähdevero, mikäli näiden kahden jäsenvaltion välisessä kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tehdyssä sopimuksessa ei muuta määrätä,

jos mainitussa säännöstössä veloitetaan kotimainen yhtiö, joka ei pidätä eikä tilitä tätä lähdeveroa ensimmäisen jäsenvaltion verottajalle, maksamaan viivästyskorkoa, jota ei voida palauttaa, siitä ajankohdasta alkaen, jona määräaika tuloista pidätettävän veron tilittämiseksi päättyi, siihen päivään saakka, jona ulkomainen yhtiö osoittaa mainitun sopimuksen soveltamisedellytysten täyttyvän, myös niissä tapauksissa, joissa kyseisen sopimuksen mukaan ulkomaisen yhtiön ei tarvitse maksaa mitään veroa ensin mainitussa jäsenvaltiossa tai sen määrä on pienempi kuin kyseisen jäsenvaltion verolainsäädännön nojalla normaalisti maksettavan veron määrä.

Palvelujen tarjoamisen vapauden rajoituksen oikeuttamiseksi esitetyistä syistä on todettava, kuten tämän tuomion 53 kohdassa muistutetaan, että oikeuskäytännössä on jo katsottu, että tarve taata veronkannon tehokkuus ja verovalvonnan tehokkuus ovat yleistä etua koskevia pakottavia syitä, joilla voidaan oikeuttaa palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitus. Oikeuskäytännössä on myös katsottu, että seuraamusten, myös rikosoikeudellisten, määräämistä voidaan pitää tarpeellisena kansallisen lainsäädännön tehokkaan noudattamisen takaamiseksi, edellyttäen kuitenkin, että määrätyn seuraamuksen luonne ja määrä ovat kussakin yksittäistapauksessa oikeassa suhteessa sen rikkomuksen vakavuuteen nähden, josta sillä rangaistaan (ks. vastaavasti tuomio 26.5.2016, NN (L) International, C-48/15, EU:C:2016:356, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kansallinen säännöstö, jossa säädetään seuraamuksesta sellaisten korkojen muodossa, joita ei voida palauttaa, jotka lasketaan kansallisen lainsäädännön nojalla lähteellä maksettavan veron määrän perusteella ja joiden maksuvelvollisuus syntyy ajanjaksolta, joka alkaa päivänä, jolloin vero oli maksettava, ja päättyy päivänä, jolloin asiakirjat, joilla osoitetaan kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tehdyn sopimuksen sovellettavuus, esitetään veroviranomaisille, ei kuitenkaan ole omiaan takaamaan edellisessä kohdassa tarkoitettujen päämäärien toteutumista siinä tilanteessa, että asiassa on osoitettu, että veroa ei sovellettavan verosopimuksen nojalla ole maksettava. Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa yhtäältä vaadittujen korkojen määrän ja toisaalta maksettavan veron määrän – jota ei ole olemassa – tai mainittujen asiakirjojen veroviranomaisille toimittamisessa tapahtuneen viivästyksen vakavuuden välillä ei ole yhteyttä. Tällaisella seuraamuksella lisäksi ylitetään se, mikä on tarpeen mainittujen päämäärien saavuttamiseksi, koska maksettavana olevien korkojen määrä voi osoittautua liialliseksi verrattuna maksettavana olevan veron määrään ja koska mistään mahdollisuudesta näiden korkojen palauttamiseen ei ole säädetty.

(ks. 57, 59, 60 ja 63 kohta sekä tuomiolauselma)